

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΜΑΡΛΕΝ ΝΗΤΡΙΧ

(Συνταρακτικές αποκαλύψεις του Άγγλου δημοσιογράφου Τζέραλντ Σουεν για την άποψη ζωή της «Ξανθής Αφροδίτης».)

ΝΑΚΑΛΥΨΑ το ημερολόγιο της Μάρλεν Νητρίχ! Και το διάβασα! Το κρατούσα στα χέρια μου περισσότερο από μιή ώρα. Μά δεν μπόρεσα να το άτι γράφω ολόκληρο. Πήρα μονάχα μερικέσ σελίδεσ του, όσεσ πρόφτασα. Περιττόν νά σάσ πώ ότι ή Μάρλεν Νητρίχ δέν έξερεί τίποτε, γιατί άν ήξερε, δέν θα με άφηνε άσφαλώς νά βρω άπό τη βίλλα της, άν δέν της παρέδιδά τά χειρόγραφα μου...

Η Ιστορία ατή έχει ώσ έξής: Καθήμασε κι' οι δυό στόν κήπο και μιλούσαμε για την κρίσι του κινηματογράφου, όταν άξαφνα ειδοποίησαν τη Μάρλεν ότι ήθελε νά τήν δή ό σκηνόβουδ, όταν ήθελε νά τήν δει ό σκηνόβουδ...

της της Ροϋμπεν Μαουλιάν. Σηκώθηκε λοιπόν άμέσως κι' έτοιμάστηκε νά με άποχωρητήση, μά έγω, με τό θάρρος του παλπού φίλου, της είπα πώς θα τήν περιμένα, έκει, στόν άνειομένο κήπο.

Η Μάρλεν Νητρίχ, που δέν έχει τη δύναμι ν' άρνηθή τίποτε στούσ φίλουσ της, γάθηκε μέσα στη βίλλα της κι' έγω άρχισα νά κάνω βόλτεσ κάτω άπό τά τροπικά δέντρα. Στο βάθος τότε του κήπου, πίσω άπό κάτι ψηλούσ θάμνουσ, άνεκαλύφθη μία μεγάλη τεχνητή σπηλιά. Αυτό είναι τό περίφημο «κατοφύμιο» της Μάρλεν Νητρίχ. Μέσα σ' ατή τη σπηλιά, κοντά στη μαρμαρίνη γωνία με τά χρυσόφανα, ήταν μία ψάθην πολυθρόνα κι' άπάνω σ' ατήν ήνα χοντρό τετράδιο, κτυμένο με κόκκινο-γκρενά βελούδο. Ήταν τό «Ημερολόγιο» της μοιραίασ γήσησ. Η Μάρλεν Νητρίχ γράφει έκει μέσα τίσ άποκρυφέσ σκέψεισ της και γενικά, κάθε μεγάλο ή μικρό γεγονός της ζωής της. Άπο τίσ άποκαλυπτικέσ αύτεσ σελίδεσ δέν μπόρεσα φυσικά ν' άντιγράψω παρά μονάχα μερικέσ, όσεσ πρόφτασα, όπωσ σάσ είπα, μά κι' αύτεσ είναι άρκετέσ για νά μασ δείξουμ μία άγνωστη και τραγική Μάρλεν Νητρίχ.

Η πρώτεσ σελίδεσ είναι σχετικέσ με τήν αφιέ της Γερμανίδεσ γόησησ σ' Α' Χόλλυγουντ. Ήδού τί άναφερέται σ' αύτεσ:

«26 'Απριλίου. — Τό Χόλλυγουντ με προμάστει. Όλα έδώ πέρα μου φαίνονται άτακτα και παρ'όλεσ. Πώς θα μπορέσω νά κάνω τήν τήχη μου έδώ, σ' ατή τήν έξωφρενική πόλι;»

«Ο Στέινμπεργκ, όσώσο μου δίνει θάρροσ και μου λέει πώσ μέσα σ' ένα χρόνο όλο τό Χόλλυγουντ θα μιλή για μένα... Μά έγω φοβάμαι. Είναι τόσο διαφορική άπό τίσ Άμερικανίδεσ! Πώς θα μπορέσω ν' άρέσω υ' αυτό τό όχρό πρόσωπό μου;...»

«30 'Απριλίου. — Πρέπει ν' άρχίσω άμέσως τό εγχείρημα. Καμιά δεκαριά σναφόντεσ έργάζονται υπερωτόδ; για τήν έκδοσή του φίλμ. Πρόκειται για τίσ συναπτασιέσ πρωτιέτεσ μάσ καταπατόσ. Πιανώ άτελειώτεσ όρεσ με τόν Στέινμπεργκ για νά σφαιώσω ένα ανιματικό πρόσωπο. Π' άσκησθήτεσ ατόσ ό Στέινμπεργκ! Με κωτάει ό δώσ ό γλάστιν τό Άγαλάκι μου. Μέσα στή μάτια του λάμπει μία φλόγη... Είνε έρωσ; Μ' άγαλάκι;»

«22 Μαΐου. — Σήμερα με παρουσίωσαν στην Γκρέτα Γκάρμπο. Όμορφό όπι τό ψυχρό βλέμμα της Σουηδέσασ με φόβισ. Τί βελαντινή γυναικα!»

«Έναθα, μου είπ, ό ή Έταιρεία σας έχει μεγάλη έμπιστοσύνη σέ όσ. Ξερω άνάμα πώσ θέλει νά σάσ κάνει μεγάλη άδεντέτα. Ναίθετε τον ένατό σας βέβαια για τήν έπιτύχη;»

«Όχι, της άπάντησα με ειλικρίνεια. Για νά πετύχω θα έαρπε νά έχω τό ταλέντο σας!...»

«Αυτό τό φιλοφρόνημά μου δέν έκανε καμιά εντύπωση στην Γκρέτα Γκάρμπο.

«Δέν έχετε όνομα... Μου είπε τότεν' άπό μία μικρή σιγή. Κάθε γυναίκα, μ' ένα όνομα πρόσωπο σάν τό δικό σας, νομίζω πώσ είναι αποδοτικόν. Είναι βέβαια πώσ θα πτυχίτε...»

«Και πών άποσπώ ή Γκρέτα Γκάρμπο, με φίλησε στό μέτωπο! Τό πρόσωπό της ήγε μία ανιματική άπάντη και τά χείλη της ήσαν άχρονια και κρύα. Όταν με άγγιξαν στό μέτωπο, έννοασα ένα ξαφνικό άντιρρίξιμα. Θα μου φέρη άρά γε τήχη ατό τό φίλ; Γέμισα στό

σπί μου ταπειμένη. Άκόμη μία παρ'όλεσ μέρα στό Χόλλυγουντ. Θα μου φέρη τήχη ή ατυχία τό κρύο φίλ της Γκάρμπο;... Α! Η άγνοια μου είναι άπερίγραπτη...»

«29 'Οκτωβρίου. — Τό πρώτο φίλμ μου σημείωσε έναν καταπληκτικό θρίαμβο. Έγώ κι' ό Στέινμπεργκ πανοικουθήσαμε τήν επεμεράσ άπό τήν κωμική τού μηχανικού. Στο τέλος, όταν ό κόσμου άρχισε νά χειροκροτή κατενθουσιασμένοσ, βρόθηθα έξωμνα στην Άγαλάκι τού Στέινμπεργκ.

«Σ' άγάπησα άπό τήν πρώτη μέρα, μου είπ, μία περσίωμα ατή τη βραδιά για νά σού τό πώ!...»

«Μά τά παρ'όλεσ φίλά μας ήσαν πικρά άπό τά δάσρυα, γιατί νά έρωμαε υ' ό δυό άπό τή συνγάμη;...»

«30 Δεκεμβρίου. — Όέλω νά ζωίσω! Σήμερα έπηρε ό άνδρασ μου για τήν Ερώτη.

«Σ' έχασα, άπό τή μέρα πού έφυγεσ άπό τή Γερμανία! Μου είπε με παρ'όνο. Μά δέν μάσ χωρίσε ένας άνθρώποσ, αλλά ατή ή καταρμένη πόλισ, ατό τό έπίσκοπο Χόλλυγουντ!... Ξεχάσε με τώρα, Μάρλεν. Δέν θέλω νά με συλλογίσασε πάλ! Ζήσε ειτυχισμένη! Μόνη σου διάλεξε ατή τήν εντύχη...»

«Και νά, νομίζω πώσ δέν κατάμα πού φέρη ό άνδρασ μου! Έχω αλλάξει λοιπόν τόσο πάλ; Ναι! Άλλάξει! Άγαπάς τόν Στέινμπεργκ πώσ δημοσίωρησε με τή μεγαλοφρονα του τη Μάρλεν Νητρίχ;...»

«21 Μαρτίου. — Όχι, δέν άγαπάς τόν Στέινμπεργκ! Άφοδ μή γεσ τώρα νομίζω μέσα στην καρδιά μου, ατήν τήν άδυσώπητη αλήθεια. Καταλαβόν πώσ δέν σργανώμα μέσα στην άγαλιά του, όπωσ είναι με κωτάει στό έπίσκοπο, όταν παίζω, με τά μηχανικά μάτια του, μά δέν τήν άγαπάω. Τον θαυμάω, με πώσ δέν άγαπάω. Λατρεύω τό πνεύμα του, μά δέν σργανώμα άπό τά χάδια του. Και ίσως υ' ατό έπιφέρει κέρη! Ατή είναι ή προσωδια της ψυχής του. Μά μήπωσ αγαπάει έμένα, ό Στέινμπεργκ; Έγώ νομίζω πώσ λατρεύει σ' έμένα τήν ένσώχωση τόν άνείωση του, τού πνευματία του. Αυτό τό βλέπω καθαρό τό βράδι, όταν φύγουμ άπό τή μηχανή ατύομορα τού στούντιο. Και ό δυό μου τότε δοκιμάσαμε μία παρ'όλεσ κοίτησ κι' απορρίγουμε νά κωτάξουμε ό ένας τόν άλλο στα μάτια. Γιατί άρά γε; Μήπωσ φοβόμαστε νά κωταχόμαε στα μάτια, γιατί είμαστε βέβαια πώσ θα διαβάσωμε ό ένας τόν άλλο τήν ίδια άδιαφρονα!...»

«29 Μαΐου. — Σήμερα έμπιστεύθηκα στην Γκρέτα Γκάρμπο τό όνομα της ψυχής μου.

«Μά γιατί δέν τού λέτε τήν αλήθεια; Με γώητε με άπάθεια. Γιατί προτιμάτε νά υποφέρετε ατό τό μαρτύριο;...»

«Η Γκρέτα Γκάρμπο δέν μπορεί νά με καταλάβη. Δέν μπορεί νά καταλάβη, πώσ όταν μπαί ένας άλλος άνδρασ στη ζωή μου ή μία άλλη γυναίκα στη ζωή μου, θα τελειώσω με τόν πώ άσδιορήντο τρόπο ή περιήγημη καλλιτεχνική σργανωμά μας. Κι' επειδή είμαστε πάνω ά' όλα καλλιτέριεσ, πρέπει νά θυσιάζουμε στην τέχνη μας όσων και τόν έρωτα!...»

«5 'Ιουλίου. — Σήμερα έξισασ ή μάρα. Ο Στέινμπεργκ πρόβει ότι κάποιουσ μου άρεσ ό περισσότερο άπό ατόν! Έγνε ξεσ φρενών και μου άπερίφρασε νά τόν ξαναδω. Έγώ τότε θήμισα και τού είπα καθαρά πώσ δέν τόν αγαπάω! Ο Στέινμπεργκ άρχισε νά γελάει σαρκαστικά και μου είπτε υ' ατόσ πώσ δέν υ' αγαπάω. Μά πώ ένότισ, ότι είμαστε άταρτητοί ό ένας για τόν άλλο, σάν νά είμαστε δειμένο με άλυσίδεσ. Έγώ, για νά τού δείξω πώσ ήμουμ άνεξάρτητη, τού φρόνησα κατά πρόσωπο:

«Θά τίς πιάσω ατέε τίς άλυσίδεσ!

«Άληθή, θέλι; ν' άποκωτώνισ; ή πώ γώητεσ κατάχλωμοσ. Δέν θ' έσ τ' άπερτίσω ατό! Είναι τό άριστοφρόνημά μου. Κι' άντι νά σέ χάσω, προτιμώ νά σέ καταφρόνω με τό ίδια μου τό ζήτη...»

«26 'Ιουλίου. — Τό Χόλλυγουντ είναι άνάστατο. Κανέσ δέν μπορεί νά πιστέρη, ότι μάλιστα με τόν Στέινμπεργκ. Κάθε μέρα λαμβάνω άποσθήματα γράμματα άπό τόν θησαυρόσ μου πώ υ' έρωσάμην νά διαβώ όσο άμέσως αινά πώ γράφουμ ή έμφυριδίεσ...»

«25 'Ιουλίου. — Είναι σκληρά τού Στέινμπεργκ. Τόν μου κι' όπωσ φεύγω μαζ' ότου για ένα εγχαίμιόσ ταξίδιόσ στις Χαβά... Μά έχω φέρη πώσ τήν άπόσφι μεν. Έγώ γούρινα ένα φίλμ με τόν Μαουλιάν.

«Θά παρητήσω για πάντα τόν Στέινμπεργκ!...»

«Σταμτώ έδώ πέρα, γιατί δέν μπόρεσα ν' άντιγράψω περισσότερα άπό τό «Ημερολόγιο» της Μάρλεν Νητρίχ. Μά κι' ατέ τίς λίγεσ σελίδεσ είναι άρκετέσ για νά δείξουμ όλη τήν άποκρυφή έρωτική τραγωδια της «Ξανθής Αφροδίτησ».

Η Μάρλεν Νητρίχ